

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 72/17
Luxemburg, 4 iulie 2017

Concluziile avocatului general în cauza C-320/16
Uber France SAS

În opinia avocatului general Szpunar, statele membre pot interzice și sancționa penal exercitarea ilegală a activității de transport în cadrul serviciului UberPop fără a notifica în prealabil Comisiei proiectul de lege

Societatea franceză Uber France este operatorul unei platforme electronice care permite, cu ajutorul unui smartphone pe care este instalată aplicația corespondentă, comandarea unui serviciu de transport urban în orașele deservite. În cadrul serviciului UberPop, transportul de pasageri este asigurat de conducători auto particulari neprofesioniști cu ajutorul propriilor autovehicule.

Uber France este urmărită penal pentru organizarea, prin intermediul serviciului UberPop, a unui sistem de punere în legătură a clienților cu șoferi neprofesioniști care transportă cu titlu oneros persoane cu vehicule cu mai puțin de 10 locuri. Uber France susține că reglementarea franceză în temeiul căreia este urmărită penal constituie o reglementare tehnică ce privește direct un serviciu al societății informaționale în sensul directivei privind normele și reglementările tehnice¹. Această directivă obligă statele membre să notifice Comisiei orice proiect de lege sau de reglementare prin care sunt prevăzute reglementări tehnice referitoare la produsele și serviciile societății informaționale. Or, autoritățile franceze nu au notificat Comisiei proiectul de lege anterior promulgării sale. Uber France deduce de aici că nu poate fi, așadar, urmărită pentru acuzațiile menționate.

Sesizat cu soluționarea cauzei, tribunal de grande instance de Lille (Tribunalul de Mare Instanță din Lille, Franța) întreabă Curtea de Justiție dacă autoritățile franceze erau obligate sau nu erau obligate să notifice în prealabil proiectul de lege Comisiei.

În concluziile sale prezentate astăzi, avocatul general Maciej Szpunar consideră că, independent de aspectul dacă UberPop intră sau nu intră sub incidența directivei, **statele membre pot interzice și sancționa exercitarea ilegală a unei activități de transport cum este UberPop fără a fi obligate să notifice în prealabil proiectul de lege Comisiei.**

Mai precis, avocatul general amintește că, potrivit Concluziilor sale prezentate la 11 mai 2017 în cauza Uber Spania², **serviciul UberPop intră în domeniul transportului și nu constituie astfel un serviciu al societății informaționale în sensul directivei.** Într-o astfel de ipoteză, directiva nu ar fi aplicabilă și **nu ar fi necesar ca proiectul de lege să fie notificat Comisiei.**

Avocatul general examinează de asemenea **situația în care Curtea ar considera că serviciul UberPop constituie un serviciu al societății informaționale** în sensul directivei. În această ipoteză, avocatul general concluzionează că faptul de a interzice și de a sancționa activitatea unui intermediar precum Uber în exercitarea ilegală a unei activități de transport nu constituie o „reglementare tehnică” în sensul directivei, astfel încât, **nici în acest caz, nu ar fi necesar ca proiectul de lege să fie notificat Comisiei.**

¹ Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO 1998, L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 (JO 1998, L 217, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 282).

² Concluziile în cauza [C-434/15](#), *Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain* (a se vedea CP [nr. 50/17](#)).

Avocatul general amintește în această privință că obligația de notificare nu se aplică, printre altele, decât reglementărilor tehnice care au ca finalitate sau ca obiect specific reglementarea explicită și direcționată a accesului la serviciile societății informaționale și a exercitării acestora; în schimb, reglementările care nu privesc aceste servicii decât în mod implicit sau incidental sunt excluse din sfera obligației de notificare. Avocatul general consideră că **reglementarea franceză în discuție în cauză nu privește serviciile societății informaționale decât în mod incidental**: astfel, deși privește în principal un serviciu al societății informaționale (și anume un sistem de punere în legătură prin mijloace electronice), ea nu urmărește să reglementeze *în mod specific* acest serviciu (ceea ce s-ar întâmpla dacă ea ar interzice sau ar reglementa în alt mod activitatea de punere în legătură a clienților cu prestatorii de servicii de transport în general), ci numai să asigure efectivitatea reglementărilor referitoare la serviciile de transport (servicii care nu intră sub incidența directivei).

Astfel, faptul că modelul economic al UberPop este incompatibil cu reglementarea franceză privind activitatea de transport de pasageri (întrucât șoferii neprofesioniști nu dispun de autorizațiile necesare potrivit dreptului francez pentru exercitarea activității de transport) nu înseamnă că reglementarea în cauză constituie o reglementare tehnică ce ar guverna activitățile de intermediere în domeniul transportului în general.

Avocatul general precizează că, dacă orice dispoziție națională care interzice sau sancționează intermedierea în cadrul activităților ilegale ar trebui să fie considerată o reglementare tehnică pentru simplul fapt că această intermediere s-ar face, cel mai probabil, prin mijloace electronice, un număr semnificativ de norme interne ale statelor membre, scrise sau nescrise, ar trebui să fie notificate în acest temei. Acest lucru ar conduce la o extindere nejustificată a cerinței privind notificarea, și aceasta fără a contribui efectiv la atingerea obiectivelor acestei proceduri, care vizează să împiedice adoptarea de către statele membre a unor măsuri incompatibile cu piața internă și o mai bună exploatare a avantajelor pieței interne de către agenții economici.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al concluziilor se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Imagini de la prezentarea concluziilor sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106